

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorum Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

ΕΡΡΙΚΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ εις τὸμ αὐτόμ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

ΕΡΡΙΚΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

εις τὸν αὐτόν.

Πατρίς μὲν σ' ἔτεχνεν, μᾶσαν ἢ σὺ πατρίδι τιμ
Τῇ γυνετῶ δέσση ἀντιδ' ἔς γυνετῶν. (κτεῖς

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ εις τὸν αὐτόν.

Ἡγαγέ σε προφώσδε πᾶτρι, ἦνιῶ σὺ φαίνεις·
Ὡς σοι ἔδωκε φάϑ', ἠαὶ φάϑ' ἀντέλαβεν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ εις τὸν αὐτόν.

Καλλιόπη τί σὺ τόσσον ἄδύσασο Κελτίδι γαίῃ,
καὶ χθονὶ Γερμανιῇ, Αυσσονιῶ τε πᾶδιῳ,
Ὡς τε Καλυδονίῳ μετανάστρια ἰχνεα θείναι
οὐδεὶ, πᾶγχυ μάλᾳ πρὶν ποτε βαρβαριῶ;
Ἰλαθι Καλλιόπῃ, ἐπανόρχεο ἢ μετανάστῃ
Εἰς τὸ Καλυδονίῳ ἔδδασ ἄμ' ἐψόμεθα.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ εις τὸν αὐτόν.

Τίτῃ Καλυδονίων Μῆσαι προβεβύλατε ἔδδασ;
Πῶς τὸ πρὶν ἔχθιστον, φίλτατον ἦμι πέλει;
Εἰς Ἑλικῶνα θεὰ ἐπανήνεται, ἦγε καλείσθε
οὐχ Ἑλικῶνι' ἐμοί, ἀλλὰ Καλυδόνιαι.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ εις τὸν αὐτόν.

Φασὶ Καλυδόνιη μοῖρᾶν τινα τοπρὶν ἐπιωδῶν
Ἰστορεῖ πολλῶν καὶ καιότεχνον ἔμην.

Θαῦ=

Οὐνεκὸν σὺ πρεπὴν γοβραρὴ καὶ κῦδ' αὐγυτὸν
 Καὶ σέβας ἐπλετό τοι ποδριώσιον, ἐξέτι κείνῃ
 Εξ' ὅτε δὴ τὰ πρῶτά σε γείνα' ἴσ' πότνια μήτηρ,
 Ὡς ὀπότε εἰαρινῇ ποδρ' ἀγάλλεται ἡμαρ ἐόρση.
 Σοὶ θεὸς ἐξέρει, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρηον ὀμείται,
 Ἀμφότρονον βασιλὺς τ' ἀρίστηρ τ' ἔσεται οἷ' ὅ
 Ημαῖα πάνθ' ἱερὸν κατὰ τάξιν μελχισεδ' ἴσ' .
 Ὡς θεὸς ἐξερέει, τὸ ἧ καὶ τετελεσμονὸν ἔσται.
 Τοιοῦτο γὰρ ἔσθ' ἐπος παλινάχρητορ' ἀπασιλόν.
 Θάρσει αἰεὶ γὰρ σε πατήρ θεὸς ἀμφιβέβησεν·
 Ὡς καὶ διαρράϊσει ἰφθίμα κορήατ' ἀνάστων,
 Καὶ σφῶν ἕτι δ' ἀνὸν θύσει κρὰτ' ἡματι κείνῳ
 Ὄπποτε χωσάμεν' ὀμιῦν σονόεσαν ὀφέλλη.
 Χειρὸς νῦν πάντεσι μετ' ἔθνεσιρ ἐνδλιμος ἔσται
 Τοῖσι θεμισσύνων· νεκύεσιρ δ' σὺρεῖα χθῶν
 Στεινομένη πλήσει, ὅτ' ἀγαλλειτὺς βασιλῆας
 Τὺς πρότρονον πολέεσιρ ἀνάσοντας κοραΐζει.
 Εὐθ' ὄγε νικίσας φσὺγοντὰ θ' ὀμιλον ὀπαῖζον
 Διήων, χειμάρρ' καθ' ὀδου πίε τ' ἐκβροτόγνητος
 Τόσον ἀρ' ἔσεται αἶμα δαικταμενῶν ἀπὸ λα
 ὦν·

Τὸνεκ καὶ κεφαλίον ὑψώσει κῦδ' αὐγυτὸν.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΚΑΤΟΣΤΟΣ ΕΝ

νεαησιδέναιτθ, ὑπὸ Φεδερίμῃ Ιαμωτίῃ

μετ'αφραδείς.

Ὅτε δυσμενῶν φάλαγγες

Ἐπιπόρτοισι γλώσσαις,

Δαπέθυμά μοι λέγῃσαι,

Τότ' ἐγὼ θεὸν βοῶμαι,

Ὅς ἐμῶ πρόφρων αἰνεῖ,

Ὅς ἐμοὶ πρόφρων βοηθεῖ.

Βιοτίῳ ἐμὸν ἀπειργε,

Βιοτίῳ, ἀναξ, ἀφελιε

Στομαῶτων βαρυπνεόντων,

Φιλοπόρτόμων τε λαμιῶν.

Τί κακηγόρθ σ' ὀνήσει

Φιλολοίδορός τε γλώσσα,

Κρατόρωτ' ὄρη μὲν ἰθ,

Μαλορωτ' ὄρη δὲ πυροῦ:

Αγαν, ὡ τάλαις, σινοικίῳ

Πολεμοτροφῶσιρ ἐχθροῖς.

Στυγέω μάχῃλι φιλῶντας,

Φιλέω μάχῃλι φυγῶντας:

Μικρώτατοι δὲ αἰῶδες,

Φιλίλι ὅταν λαλήσω,

Πολε'

Πολέμων, φόνων πνέσει,
Προκαλέσμενοι μ' ολέθρω.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΚΑΤΟΣΤΟΣ ΕΙ-
κοστός ἑβδόμος, ὑπὸ ΦΛΩΡΕΝΤΙΟΥ ΧΡΙ-
ΣΤΙΑΝΟΥ ἑρμηνευθείς.

Στροφή.

Μεγάρων θεμέλοις ὅς τις ἀγλαὸν
ἔλπεται νεοσπίτοις
Θεοῖο γε κορυφᾶν ἄτρυθήμεν,
οὐ πώποτ' ὄργουσι πραινεται,
Ἀταρ ἑλπίδων ἀλάται, καὶ ἀπραντ
Κρητὶς ματᾶ, ὅτ' ἀγρυπνῶ νυκτίπλαγκτον
Φρεσὶν αὐτὸς πόλεως
Ἀμφέπει, θείας ἀμελιῶν
Παλάμας. ἕδρην δ' ὄφελος
Καὶν σὺ γε πρῶτον ματόρος
Εὐφρόνης ἱηναί εἰ ἔρ-

Ἀντιστροφή.

θρον, ἀπρέσπερος ἢ ἴπιβας λεχιῶν
Κοιτάδων μικρὰ νύσσης.
Τί δ' ἐμπεδόποιον ἀντλέων βίον
Ἐθεῖς λυγροῖσιν ἄρτορ ἐν δύαις
Ρέα γὰρ θεὸς νύτοι διώτορ ἑάων

Πάντ' ὄλβου, λίη κ' ἐθέλησιν, παιδὶ φίλω
 Εἰρ' ὀνείροις χαρίσεται, τὸ γ' ἕδ' ἠλπίσας ὄναρ.
 Τί γὰρ ἄλλο χεῖμα βροτοῖς
 Φίλτορου ἢ τένων φίλων;
 Τὸ το τέλει γαστρί μόνῳ
 Ἐπωδός.

Εὐνοερπον ἐδωκε θεός.
 Οἷα ἡ καρτορόγγυ' χεῖρ βελέμοις
 Εὐσόχοις ὀπλίζεται, ὡς νεότης
 Εὐσεβῆς παιδῶν, πατρός
 Τόρπει. ἢ γὰρ φίλτορον τι
 Πατρὶ καλῶν ἐγγόνων.
 Ω τρεῖς σὺ δαίμων, φαρέτρῳ
 Ἰοδῶνον φορέων
 Βελέων τῶνδε τοῖ' δ' ὄλβι
 Οὐ ποτ' ἐν διναστολί
 αἰς κταίχωνθησεται γε.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΚΑΤΟΣΤΟΣ ΕΙ-
 νοσὸς ὄγδο' ὑπὸ Φεδερίνου Ἰαμωτίου
 μεθόρμινου θείου.

Ναι μάναρ ὅστις ἀνάητος ἐφαμοσυναῖν ὀδὸν ἐρ-
 Δαμαίνῃ θ' ἄμα Ἰῖνον, ὑπερβασίας Ἰ' ἀλεῖνῃ (πρ,
 Ω θναῖτων μακαρίσει, τεῶν ἐπεὶ εἶδατα χειρῶν

Θαυμάμι ἔχσ, ὡδ' αἰς πῶς ἀντίπλαξεν ἐπωδάς.

Τὸτ' ἄπορον μοι ἔορ νυῦ λυε Καλλιόπη.

Παύσοφε Καλλιόπη σὺ δ' ὁμῶς ἀπορῆσα σιωπᾶς;

Σῆς κρείττον σοφίης παύσοφε τὸτο πέλεις;

Μὴ ποτε σὰς ὡδ' αἰς ἰδίαις κατ' ἐβελξεν ἐπωδάς,

Ιυγγός τε κακῆ δῆσον ἀλυκτοπέδι;

Θάρρει Καλλιόπη βελυτήρια μείζονα οἶδας.

Μεῖναν αἰοῖδάι σάι, αἰ ἢ ἢ πωδάι ἔβαν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Μισήσασα θεὰ σὺν πατέρωδα πῶς φιλεῖ ὦδα

Ἀντὶ ἢ μισήτρων φίλτρα πατρὶς τί' ἔχει;

Σὺ πάτρην Βυβαναῦν τεῶ ἔχρησατο φίλτρῳ.

Τὸτ' ὡ βελγομύλιον ἤγαγε Καλλιόπην.

Ἀλλὰ τίς λυ φίλτρα χρεὼ πρὸς σε φίλησαν ἐνεί-

Μάλλον σοὶ φίλτρον αὐτὴ ὄψασσε θεά. (νῦν;

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Σοὶ ζωὴν ἔπαρξεν πάτρην, πόρες ἔνομα πάτρην·

Ὀνόμα νυῦ παρὰ σὺ καὶ κλέθ' ἑσθλὸν ἔχσ.

Ἀλλὰ πόρε ζωὴν μιννώριον ἔνομα δῶνας

Ὅ σῆ σῆσε παρ' ὅ, σῆσεται ἀθανάτου.